

Čl. XI.

Za § 19 vkládá se tento § 19 a):

§ 19 a).

(1) Zrušují se § 309 tr. zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., § 566 vojenského trestního zákona ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z., § 20 zák. čl. XXXIV/1897, § 96, č. 1 zák. čl. LIV/1912, a pokud jde o uveřejňování předmětů přelíčení, při němž byla veřejnost vyloučena, také § 264 vojenského trestního řádu (zákonu ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z., a zák. čl. XXXIII/1912).

(2) Dále se zrušují § 310 zák. č. 117/1852 ř. z. a § 567 zák. č. 19/1855 ř. z., pokud jsou ještě v platnosti.

(3) Ustanovení § 18 a) užití je i na uveřejnění, která se nestala tiskem, nýbrž veřejnými návštěvami, ústně před početným shromážděním nebo zástupem a pod.

Čl. XII.

§ 20, odst. 2 mění se takto:

Ustanovení § 2, odst. 2, a pokud se na něj vztahují, i ustanovení §§ 4 a) a 4 b) pozbudou účinnosti dnem 30. června 1936.

Čl. XIII.

Tento zákon nabude účinnosti osmým dnem po vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

141.

**Vyhláška ministra financí
ze dne 8. července 1934,**

kteřou se vyhláší úplné znění zákona o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Podle čl. VI zákona ze dne 19. června 1934, č. 113 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje s ně-

kterými změnami a doplňky zákon ze dne 15. července 1932, č. 121 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, vyhláší v příloze úplné znění zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., jak vyplývá ze změn provedených zákony č. 121/1932 Sb. z. a n. a č. 113/1934 Sb. z. a n.

Dr. Trapl v. r.

Příloha vyhlášky č. 141/1934 Sb. z. a n.

**Zákon o ochraně československé měny
a oběhu zákonných platidel.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ.

Ochrana československé měny.

§ 1.

(1) Kdo bez hospodářské potřeby nebo nad její míru kupuje cizí platidla a drahé kovy za domácí platidla nebo tato prodává za cizí platidla a drahé kovy, trestá se za přečin tuhým vězením od šesti měsíců do dvou let.

(2) Stejně trestá se, kdo při právním jednání, jehož předmětem jsou platidla tuzemská nebo cizozemská nebo drahé kovy, jedná způsobem, o němž musel podle svého povolání, vědomostí nebo zkušeností poznati, že může škoditi československé měně.

(3) Kdo se činů uvedených v předchozích odstavcích dopustí v úmyslu, aby poškodil československou měnu, trestá se za zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let.

(4) Vedle trestu na svobodě může býti uložen podle majetkových poměrů obviněného trest peněžitý od 1.000 Kč do 1.000.000 Kč.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením

1. upravila obchod s cizozemskými platidly, pohledávkami proti cizině a drahými kovy,

2. stanovila předpisy pro dovoz, průvoz a vývoz drahých kovů, cizozemských a československých platidel, cenných papírů a jiných peněžních hodnot, jakož i pro jejich zaslání, poukazy nebo účetní převody z ciziny nebo do ciziny,

3. vydala ustanovení o poskytování a nabývání cizozemských úvěrů, o nakládání s platidly, pohledávkami proti cizině, drahými kovy, cennými papíry a jinými peněžními hodnotami, které z ciziny došly, nebo tam pro tuzemce nově vznikají, nebo se tam nalézají, nebo jsou cizozemského původu, a o způsobu, jak je mít v patrnosti,

4. stanovila způsob platebních styků v poměru k některým státům a

5. určila, jakých náležitostí jest třeba k ochraně měny při dovozu a vývozu zboží z ciziny a do ciziny.

§ 3.

(1) Přestupky nařízení vydaných podle § 2 trestají se jako prosté přestupky důchodkové pokutou od 100 Kč do 100.000 Kč.

(2) Byl-li však některý takový přestupek spáchán úmyslně nebo z hrubé nedbalosti při provozování bankovního nebo jiného peněžního podniku, nebo bylo-li účelem činu dovéztí nebo vyvéztí, třeba jen účetně, hodnoty, jejichž oběh jest podle § 2 obmezen, z ciziny nebo do ciziny, bude čin potrestán jako těžký důchodkový přestupek pokutou ve výši jednoduché až čtyřnásobné hodnoty předmětu, jímž byl podniknut nebo který byl k jeho spáchání určen, při čemž neplatí dosavadní ustanovení trestního práva důchodkového o nejvyšší výměře pokut.

(3) Podle stejné sazby bude za těžký důchodkový přestupek trestán, kdo k výzvě vydané podle § 2 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. do 15. září 1932 vědomě neodvede nebo neohlásí hodnoty uložené v cizině, které podléhají u něho odvodové nebo nabídkové povinnosti založené na ustanoveních dosud platných; splní-li však tuto povinnost v uvedené lhůtě, není trestný ani podle tohoto zákona, ani podle zákona o přímých daních.

(4) Za těžký přestupek důchodkový bude stejně trestán, kdo vědomě nesplní včas povinnost stanovenou v § 2, č. 3.

(5) Kromě toho může býti za těžký důchodkový přestupek uložen trest tuhého vězení od 24 hodin do tří měsíců,

a) převyšuje-li základ pro vyměření pokuty 50.000 Kč, nebo

b) bylo-li při trestném činu použito podvržených listin, předstíraných jmen nebo zápisů v obchodních knihách nebo jiných k oklamání úřadů zvláště způsobilých prostředků, nebo

c) byl-li obviněný již pro zločin, přečin nebo těžký důchodkový přestupek podle tohoto zá-

kona pravoplatně odsouzen a dopustil se opět takového přestupku do pěti let po odsouzení, nebo

d) zúčastnilo-li se přestupku více osob než dvě.

(6) Na místě pokuty budiž uloženo, není-li dobytá, náhradní vězení od 24 hodin do tří měsíců.

(7) Stejně jako pachatel bude potrestán, kdo návodem, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci, zejména též nesprávným vedením obchodních a hospodářských knih, nebo jinak úmyslně působí ke spáchání nebo při spáchání trestného činu jiným nebo kdo po spáchání trestného činu jiným působí k tomu, aby účelu trestného činu bylo dosaženo, nebo aby opatřil sobě nebo jinému z něho prospěch.

(8) Fysické a právnické osoby ručí za pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcům uloženy pro trestné činy podle tohoto paragrafu, spáchané při vykonávání tohoto zastupitelského poměru. Z ručení jsou však vyňaty fysické osoby, které nejsou svéprávné, pokud jde o jejich zákonné nebo úředně zřízené zástupce, a jiné svéprávné fysické nebo právnické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec jednal bez jejich vědomí. Výkon náhradního trestu vězení vylučuje uplatňovati ručení.

HLAVA DRUHÁ.

Ochrana oběhu zákonných platidel.

§ 4.

(1) Kdo neprávem zhotoví nebo zhotoviti dá náhražky zákonných platidel, trestá se, nejde-li o čin přísněji trestný, za přestupek peněžitým trestem od 100 Kč do 50.000 Kč nebo vězením od tří dnů do šesti měsíců.

(2) Stejně se trestá, kdo taková neprávem zhotovená náhradní platidla pro oběh vydá, je do oběhu uvádí, v něm udržuje, jimi v oběhu platí nebo je za platidlo přijímá.

(3) Kdo se dopustí přestupku podle předchozích odstavců, ač již pro takový přestupek byl pravoplatně odsouzen, potrestá se, neuplynula-li od tohoto odsouzení tři léta, tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců, s kterým může být podle majetkových poměrů obviněného spojen trest peněžitý od 1000 do 100.000 Kč.

§ 5.

Kdo náhradní platidla neprávem vydá, jest povinen hodnotu za ně přijatou odvésti státu.

§ 6.

(1) Vláda se zmocňuje, aby učinila nařízením opatření potřebná k ochraně nerušeného oběhu zákonných platidel.

(2) Kdo jedná úmyslně proti těmto nařízením, trestá se, nejde-li o čin přísněji trestný, za přestupek na penězích od 50 Kč do 10.000 Kč aneb vězením od dvaceti čtyř hodin do jednoho měsíce.

(3) Kdo se dopustí přestupku podle předchozího odstavce, ač už pro takový přestupek byl pravoplatně odsouzen, trestá se, neuplynula-li od tohoto odsouzení více než tři léta, tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců, se kterým může býti spojen podle majetkových poměrů obviněného trest na penězích od 1000 Kč do 100.000 Kč.

HLAVA TŘETÍ.

Společná ustanovení.

§ 7.*)

[(1) Pro případ, že by hlavní trest na penězích nebylo lze dobytí, jest stanoviti v rozsudku nebo nálezu náhradní trest vězením v mezích sazby trestu na svobodě.

(2) Pro případ, že by trest na penězích uložený vedle trestu na svobodě nebylo lze dobytí, stanoviti jest v rozsudku náhradní trest, a to při zločinu těžký žalář od jednoho týdne do šesti měsíců, při přečinu tuhé vězení od dvaceti čtyř hodin do tří měsíců a při přestupcích soudních tuhé vězení od dvaceti čtyř hodin do jednoho měsíce. Tento trest stanoví soud podle volného uvážení a povahy případu.]

§ 8.

Peněžité tresty a pokuty uložené podle tohoto zákona řádnými trestními soudy a pokuty uložené nalézacími senáty podle § 18, odst. 4 připadají státu.

§ 9.

(1) V rozsudecích a v nálezech jest vysloviti, že platidla, drahé kovy nebo jiné hodnoty, jimiž trestný čin byl podniknut, nebo jež byly k spáchání trestného činu určeny, nebo jím získány, nebo nebyly-li zachyceny, jejich hod-

*) Poznámka: Zrušen paragrafem 19, č. 1 zákona č. 31/1929 Sb. z. a n. a nahrazen paragrafem 8 cit. zákona.

nota, dále náhradní platidla, jakož i veškeren zisk z trestného činu propadají ve prospěch státu, i když nejsou vlastnictvím odsouzeného, bez ohledu na vězící na nich práva osob třetích anebo nároky osob třetích k nim, ledaže by jich pachatel nabyt trestným činem, spáchaným proti osobám třetím.

(2) Finanční úřady pro správu nepřímých daní mohou prohlásiti za propadlé ve prospěch státu hodnoty, jimiž trestný čin byl podniknut, nebo jež byly k spáchání trestného činu určeny, nebo jím získány, jakož i veškeren zisk z trestného činu, nebyl-li pachatel trestného činu nebo jeho zdejší pobyt vypátrán a pachatel se nedostavil ve lhůtě 60 dnů k příslušnému finančnímu úřadu na veřejné vyzvání.

§ 10.

(1) Při odsouzení pro zločin vysloví soud vždy ztrátu veškerého práva volebního i volitelnosti, při odsouzení pro přečin může ztrátu tu vysloviti.

(2) Odsouzení pro zločin, přečin nebo těžký důchodkový přestupek, pro který byl uložen trest na svobodě, uveřejní se na útraty odsouzeného v jednom denním listě, který soud v rozsudku určí.

(3) Cizince odsouzeného pro zločin podle tohoto zákona musí soud z území republiky vypověděti, u cizince odsouzeného pro přečin může tak učiniti.

§ 11.

I pokus trestných činů podle tohoto zákona jest trestný.

§ 12.

Lhůta promlčecí stanoví se u zločinů deseti roky, u přečinů a těžkých důchodkových přestupků třemi roky, u přestupků jedním rokem od spáchání činu.

§ 13.

O výkonu trestu vězení a tuhé vězení na Slovensku a v Podkarpatské Rusi platí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 284 Sb. z. a n.

§ 14.

(1) Zaměstnanci jsou trestní jen tehdy, jestliže nejednali z příkazu svého zaměstnavatele, jeho zástupce anebo svého představeného.

(2) Tím se nemění trestní odpovědnost těch osob, v jejichž zájmu a s jejichž vědomím bylo podniknuto jednání podle tohoto zákona trestné.

HLAVA ČTVRTÁ.

Úprava příslušnosti.

§ 15.

(1) Trestní stíhání zavádí se z moci úřední, avšak pro přečiny podle první hlavy tohoto zákona toliko na návrh ministerstva financí nebo úřadu finančního, jež ministerstvo financí k tomu určilo.

(2) Ministerstvu financí jest vyhrazeno, aby návrh podaný podle předchozího odstavce odvolalo, pokud nebylo počato s prohlášením rozsudku soudu první stolice, nebo aby řízení finančními úřady z moci úřední zahájené zastavilo, pokud nedošlo k vydání nálezu finančním úřadem.

§ 16.

(1) Trestní řízení pro zločiny a přečiny náleží sborovými soudům první stolice, u osob podrobených pravomocí vojenských soudů soudům divisním.

(2) Trestní řízení pro přestupky §§ 4 a 6 náleží okresním soudům, u osob podrobených pravomocí vojenských soudů soudům brigádním.

(3) Těžké přestupky důchodkové trestají důchodkové soudy, v zemi Slovenské a Podkarpatoruské trestní soudy jako soudy důchodkové; prosté přestupky důchodkové stíhají a trestají finanční úřady pro správu nepřímých daní. Pokud není v tomto zákoně odchylných ustanovení, děje se tak podle předpisů práva důchodového. Úřady i soudy rozhodující o těchto přestupcích hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení. O odvolání do nálezů finančních úřadů první stolice rozhodují s konečnou platností finanční úřady druhé stolice.

(4) O dozoru na zachování nařízení vydaných podle § 2 a při vyhledávání skutkové podstaty důchodkových přestupků podle tohoto zákona platí obdobně ustanovení §§ 13 až 20 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., s omezením, že oprávnění § 15 cit. zákona lze použítí jen při podezření z těžkých přestupků důchodkových.

§ 17.

(1) O nároku na vydání hodnoty přijaté vydavatelem za náhradní platidla (§ 5) rozhodne soud na návrh finanční prokuratury v trestním řízení proti vydavateli a, nelze-li tohoto před soud postaviti, v trestním řízení proti kterékoliv jiné osobě podle § 4 trestně zodpovědné, nepodléhající příslušnosti soudu

vojenského. V tomto případě nutno obeslati k hlavnímu líčení vydavatele nebo jeho zákonného zástupce, po případě právního nástupce vydavatelova. Osobám těm přísluší práva obžalovaného.

(2) Rozhodnutí stane se nálezem, vydaným současně s rozsudkem.

(3) Do nálezu toho přísluší stížnost k soudu odvolacímu. Jest ji podati do osmi dnů po doručení nálezu u soudu první stolice.

HLAVA PÁTÁ.

Ustanovení závěrečná.

§ 18.

(1) Vznikne-li odůvodněné podezření, že zákon a nařízení podle něho vydaná jsou přestupovány nebo jakýmkoliv způsobem obcházeny, jsou ministerstvo financí neb orgány jím pověřené oprávněny za účelem dohledu na zachování zákona a nařízení prováděti prohlídky obchodních knih, hospodářských, živnostenských a jiných zápisů bank, peněžních ústavů, závodů a jednotlivců, vyžádati si od majitele podniku neb jeho zástupce veškeré doklady k tomu a podle volného uvážení přibrati k těmto úkonům i znalce. Osoba nebo závod, jehož se znalecké zkoumání týče, jsou oprávněny žádati, aby ke znalecům ustanoveným úřadem byl přibrán na jejich náklad znalecký důvěrník jimi navržený.

(2) Při prohlídkách musí úřady šetřiti předpisů § 8, druhé věty ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního.

(3) Náklady přibrání znalce jsou částí nákladů řízení trestního.

(4) Jakékoliv úmyslné jednání nebo opomnutí, kterým by provádění prohlídky podle odstavce 1 tohoto paragrafu bylo mařeno nebo ztěžováno, trestá se, pokud nezakládá skutkovou povahu trestného činu stíhatelného podle všeobecného trestního zákona, pokutou do 100.000 Kč nebo vězením do jednoho roku nálezacími senáty zřízenými podle zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n.

§ 19.

(1) Zákon o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel v tomto znění nabude účinnosti dnem 1. srpna 1934 a pozbude jí koncem července 1936.

(2) Ustanovení § 2, věty druhé zákona ze dne 24. června 1920, č. 418 Sb. z. a n., o úřadu pro zahraniční obchod, se zrušuje, pokud se jím tomuto úřadu vyhrazuje spolupůsobení ve věcech valutárních.

(3) Činy, jež jsou jen ukončením určité činnosti před účinností tohoto zákona zahájené, nemohou býti stíhány jako přečiny a zločiny podle tohoto zákona, leč by šlo o za-

končení činnosti, která byla zahájena v úmyslu poškoditi československou měnu.

§ 20.

Vykonávání zákona ukládá se ministrům financí, spravedlnosti, národní obrany a vnitra.